

ISSN 1392-3595

mano ūkis

AGROVERSLO ŽURNALAS

2025/sausis

Žemės ūkio naudmenų pokyčiai
urbanizacijos šešelyje

Melioracijos sistemu
tvarkymas – ūkio rūpestis

Gero ūkininko
čempionato
ambasadorius
2023

Dirba
kasdien
11

Kaina 5,25 Eur

9 771392 359076

Remigijus ir Asta Marozai –
**ūkininkai, kurie rado
kitokį kelią**

Grėsmė uoginiams augalamams ir natūralioms ekosistemoms

Vabzdžių platinamos bakterijos – fitoplazmos – gali užkręsti šimtus rūšių augalų, įskaitant bruknes.

Bruknės paplitusios visoje Šiaurės pusrytulio vidutinio klimato juostoje ir tundroje. Jos geriausiai auga sausuose pušynuose, tačiau jų taip pat galima rasti eglynuose, beržynuose, drebulynuose, tarpinio tipo pelkėse ir aukštspelkėse. Didesnės bruknių augavietės yra Lietuvos rytinėje, pietrytinėje ir pietinėje dalyse. Vis daugiau sodininkų pradeda auginti kultūrines bruknes sodybose, tačiau komercinių plantacijų Lietuvoje nėra.

Pasaulyje išvesta apie 20 bruknių veislių, duodančių didesnį derlių nei laukinės bruknės, tačiau kokybės atžvilgiu joms nenusileidžia.

Per metus bruknės žydi dažniausiai du kartus: gegužės–birželio ir liepos–rugpjūčio mėnesiais. Uogos noksta nevienodai: pirmosios prisirpsta rugpjūčio viduryje, o nokimas tėsiasi iki šalnų.

Bruknės tinka tradicinei ir dietinei mitybai. Uogos vartojamos šviežios arba

Paprastosios bruknės (*Vaccinium vitis-idaea L.*) – tai erikinių (*Ericaceae*) šeimos šilauogiai (*Vaccinium*) genties daugiametiniai, visžaliai krūmokšniai su ilgu šakotu šakniastiebiu.

perdirbtos. Bruknėse esanti benzenkarboksirūgštis naikina puvimą ir rūgimą sukeliančius mikroorganizmus, todėl uogos ir jų gaminiai ilgai negenda. Bruknėmis minta laukiniai paukščiai ir žinduliai, todėl jos svarbios palaikant ekosistemų tvarumą.

Bruknių derlius natūraliose augavietėse gali svyruoti nuo 13 iki 800 kg/ha. Uogose daug cukrų (fruktozės, gliukozės ir sacharozės), pektinų (struktūriniai polisacharidai), organinių rūgščių (daugiausia citrinų ir obuolių, vyno, chinino, salicilo, boro), mikroelementų (fosforo, kalio, natrio, kalcio, geležies, mangano, magnio, vario, silicio, aluminio, cinko, kobalto, molibdeno, jodo ir kt.), vitaminų (C, B grupės, karotino, E, provitamino A), aminorūgščių, antocianinų.

Vilniaus universiteto Botanikos sodas

Paprastosios bruknės (*Vaccinium vitis-idaea L.*)

M. Delkaus nuotr.

Vabzdžių platinamos bakterijos

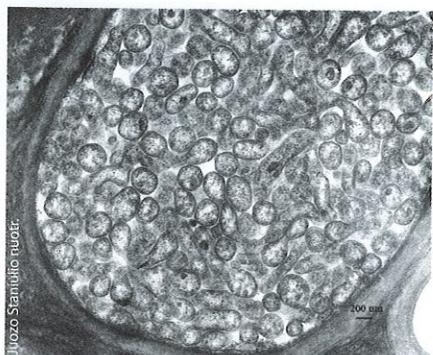
Nors bruknės pasižymi daugybe naudingų savybių, jas puola virusai, grybai ir bakterijos. Vieni iš bruknių patogenų yra ir fitoplazmos – vabzdžių platinamos viduląstelinės bakterijos. Fitoplazmos neturi lastelės sienelės, nekultivuojamos dirbtinėse mitybinėse terpėse ir randamos augalų karnienos lastelėse, pernešančiųjų vabzdžių audiniuose.

Parazitinis gyvenimo būdas nulemia savitą jų medžiagą apykaitą ir vieną mažiausią genomą iš visų mikroorganizmų, todėl šios bakterijos visiškai priklauso nuo savo šeimininkų. Infekuotiems fitoplazmomis augalamams būdingi įvairūs simptomių, susiję su hormonų balanso pakitimais. Vienas iš dažniausių yra gelta – pagelėtas augalas. Taip pat gali pasireikšti neįprastas ūglių šakojimasis, žiedų spalvos pakitimas, lapų deformacijos ir sumažėjimas, lėtesnis augimas (žemaūgė) ir kt.

Fitoplazmų plitimą labai priklauso nuo vabzdžių pernešėjų mitybos įpročių. Jas perneša karnienos sultimis mintan-

Bruknių nauda sveikatai

Bruknės padeda gydyti avitaminozę, mažina skrandžio uždegimą, gydo šlapimo takų infekcijas, reguliuoja kraujospūdį, gerina odos būklę ir stiprina imuninę sistemą, gali apsaugoti nuo kai kurių vėžio rūšių, Alzheimerio, širdies ir kraujagyslių ligų. Jų sultys mažina karščiavimą, skatina šlapimo išsiskyrimą ir stiprina žarnyno peristaltiką. Veido kaukės su bruknių sultimis minkština odą, mažina spuogus ir porų dydį. Lapų arbata skatina šlapimo išsiskyrimą, dezinfekuoja šlapimo takus ir padeda gydyti inkstų bei tulžies pūslės akmenilę, reumatą, podagrą, artritą, osteochondrozę, mažina kraujospūdį.

Elektroninės mikroskopijos nuotrauka (padidinimas $\times 25\,000$): fitoplazmos užkrėsto augalo karnienos ląstelė
(fitoplazmos atrodo kaip ovalios, apvalios, pailgos arba kartais išsišakojusios formos bakterijos)

tys vabzdžiai, dažniausiai cikadelės, priklausančios straubliuočių (*Hemiptera*) buriui.

Dėl švelnesnio klimato fitoplazmos labiau paplitusios pietiniuose ir vidutinio klimato regionuose, retesnės šiaurinėse platumose, o klimato kaita gali turėti įtakos fitoplazmų plitimui, kadangi šiltesnis klimatas yra palankus vabzdžiams pernešėjams iš pietinių regionų ir pailgina

Fitoplazmos – vabzdžių platinamos vidulastelinės bakterijos.

jų dauginimosi laikotarpį augaluose, o tai gali didinti ir šių bakterijų sukeliamų ligų plitimą. Fitoplazmos gali užkrėsti šimtus augalų rūšių.

Didelė grupių įvairovė

Pasaulyje nustatyta beveik 40 fitoplazmų grupių, sukeliančių ligas daugiau nei 700 augalų rūšių. Jų nustatoma vis daugiau. Neseniai identifikuota 39-a fitoplazmų grupė. Tai parodo didelę šių patogenų įvairovę pasauliniu mastu.

Algirdo IVANAUSKO ir M. Dėlkus nuotr.

Fitoplazmų vabzdžiai pernešėjai – cikadelės

Fitoplazmų grupės skirtomos pagal konservatyvaus 16S rRN geno seką ir žymimos nuo 16SrI iki 16SrXXXIX. Lietuvoje nustatytos šešios fitoplazmų grupės (16SrI, 16SrIII, 16SrV, 16SrVI, 16SrXII ir 16SrXXI), kurioms priskiriamos 19 pogrupių. Kai kurie fitoplazmų pogrupai yra unikalūs ir aptiki tik Lietuvoje.

Tyrimų apie fitoplazmines infekcijas, paplitusias miško ekosistemų uoginiuose augaluose, yra nedaug. Kanadoje aptikta bruknių žemaūgę sukeliančią (16SrI grupės) fitoplazmą, kurios infekuoja ir kitus šilaugų (*Vaccinium*) genties augalus, pvz., aukštasių šilaugos (*Vaccinium corymbosum*). Jos sukelia bruknių tarpubamblių sutrumpėjimą, gausų stiebo šakojimąsi, lapų kraštų paraudimą.

Paplitimasis Lietuvos miškuose

Europos ir Lietuvos miškų mėlynėse (*Vaccinium myrtillus*) paplitusios 16SrI-II-F pogrupio fitoplazmos. Sergančioms mėlynėms būdingas neįprastas kerošakojimasis („raganų šluotų“ struktūros), lapų pageltimas / paraudimas, susmulkėjimas, šakelių apmirimas.

Labanoro regioniniame parke pirmą kartą bruknėse aptikta 16SrVI-A pogrupio fitoplazmą, kurios sukelia bruknių žemaūgę ir geltą. Sulėtėjė sergančių bruknių augimas, gelto lapai, atsirado daug mažų lapelių, sutrumpėjusių tarpubamblių ir stiebų deformacijos pozymių. Sergančios bruknės duoda mažesnį derlių ir prastesnės kokybės uogas.

Tai pirmasis atvejis pasaulyje, kai 16SrVI-A pogrupio fitoplazmos aptiktos bruknėse. Jos kelia grėsmę natūralioms ekosistemoms, užkratas gali išplisti į kitus šilaugų (*Vaccinium*) genties augalus, pavyzdžiu, mėlynes ar kitus kultūrinius augalus, išskaitant komercinius šilaugų.

Lietuvoje aptiktos fitoplazmomis infekuotos bruknės